

"Els cementiris han de respondre a la diversitat religiosa"

Una taula rodona aborda a la UdL diferents aspectes sobre la mort

Malgrat que gairebé la meitat del tanatoris catalans disposen d'espais multiconfessionals per a la celebració de cerimònies laiques o d'altres religions diferents a la catòlica, el cementiri de Manresa i el de Collserola de Barcelona són els únics a Catalunya amb espais destinats a enterraments de persones musulmanes. Tot i que aquesta població ronda les 500.000 persones a Catalunya, "els difunts musulmans són inhumats de forma discreta, poc visible i diferenciats de la resta, en una reproducció perfecta de com aquest col·lectiu continua vivint a la nostra societat".

Així ho posa de manifest el llibre *Espais de mort i Diversitat Religiosa. La presència de l'Islam als cementiris i tanatoris catalans* [

http://www20.gencat.cat/docs/CulturaDepartament/CULTURA_POPULAR_nova_web/07_Publicacions_nou/EST.], de Jordi Moreras i Ariadna Solé, que avui han participat en una taula rodona sobre la mort, organitzada per Eva Barallat, coordinadora de l'assignatura de Cures pal·liatives a la UdL.

Els autors han defensat la necessitat que els ajuntaments responguin a la diversitat religiosa i cultural en la mort, de la mateixa manera que han de fer-ho en relació a la vida de les persones que viuen al seus municipis. "Existeix evidentment un problema de disponibilitat de sòl públic i el fet que ara com ara un 90% de famílies musulmanes opten per la repatriació, no ens pot fer oblidar que és necessari adequar els serveis funeraris a la nova realitat de les nostres societats", han afegit.

A la taula rodona, que ha tingut lloc a l'Aula Magna del campus de Ciències de la Salut, també hi ha participat el professor de la UdL, Miquel Pueyo, coautor, juntament amb Ernest Benach, del llibre *Mort incerta, hora incerta. De l'Edat mitjana a la Societat Digital* [http://www.pageseditors.cat/cat/lilibre_milenio2.asp?id=20&id=1&id_llibre=1862], una aproximació a la història de la cultura de la mort i una meditació sobre la vida, el temps, la memòria, l'amor i la identitat. Aquesta obra, que posa de manifest com les societats occidentals han convertit la mort en un tabú, s'endinsa en com s'ha regulat la memòria i l'herència dels difunts des de l'Edat mitjana fins a l'actualitat i com hauríem de gestionar la mort, la memòria i l'oblit digital en la nostra societat "en xarxa".

Finalment, Garbiñe Las Heras, ha presentat la seua novel·la *Contigo* [<http://editorialcirculorojo.com/contigo/>], on relata les seues vivències al costat de la seua mare, malalta de càncer, els darrers nou anys de la seua vida. Uns anys que, tot i que durs, li van servir per estrènyer llaços amb ella i per viure una sèrie d'experiències que li han servit per articular la seua pròpia vida. Editat per Círculo Rojo, en aquest relat resideix l'esperit que sempre va mostrar la mare de Garbiñe. "Ella volia fer veure a altres persones que, tot i la malaltia, es pot estar mig bé i ser positiu", ha dit.

De dreta a esquerra: Solé, Moreras, Barallat, Pueyo i Las Heras

[
/export/sites/universitat-lleida/ca/serveis/oficina/.galleries/images/imatges-premsa3/diversitatreligiosaUdL2.jpg
]